

prima instanță: A. Catană  
instanța de apel: D. Manole, S. Arnăuț, E. Fistican

dosar nr. 2r-606/15

## DECIZIE

02 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Moșoi Larisa, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Moșoi Larisa împotriva SRL „Continent-M”, Moșoi Vladimir cu privire la recunoașterea nulității hotărârii adunării generale a fondatorilor SRL „Continent-M” și la cererea reconvențională a administratorului SRL „Continent-M”, Ciofu Valeriu, și Moșoi Vladimir împotriva lui Moșoi Larisa cu privire la revendicarea actelor de constituire, a ștampilei, documentelor contabile și de evidență a personalului, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, prin care a fost respinsă cererea apelantei Moșoi Larisa privind repunerea în termen a cererii de apel și restituit apelul declarat de către Moșoi Larisa ca fiind depus în afara termenului legal

### c o n s t a ț ă :

La 07 august 2013 Moșoi Larisa a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Continent-M”, Moșoi Vladimir cu privire la recunoașterea nulității hotărârii adunării generale a fondatorilor SRL „Continent-M”.

În motivarea acțiunii a indicat că, este asociata SRL „Continent-M” și deține 49% din capitalul statutar al întreprinderii date, iar celelalte 51% aparțin fostului ei soț, Moșoi Vladimir. Susține că la moment se află cu pîrîtul într-un litigiu de partajare a averii, inclusiv a activelor societății, ce se află pe rol la Judecătoria Centru mun. Chișinău. Recent însă a aflat că în conducerea societății a fost ales un nou administrator, un oarecare Ciofu Vladimir.

Solicitînd informația de la Camera înregistrării de Stat vis-a-vis de SRL „Continent-M”, a primit la 29 iulie 2013 copiile proceselor -verbale a adunării generale a societății din data de 11 martie 2013 și 22 martie 2013, din conținutul cărora a aflat că în absența ei a fost ales de către Moșoi Vladimir un alt administrator, căruia și urma să-i transmită toate actele întreprinderii ce se aflau la ea.

Invocă ilegalitatea acestor hotărîri a adunării generale, deoarece deși Vladimir Moșoi deținea 51% din voturi, fapt ce-i permitea înlocuirea unipersonală a administratorului întreprinderii, hotărîrea a fost adoptată cu încălcarea procedurii convocării adunării extraordinare, fără înștiințarea asociaților despre data și locul adunării generale, ordinea zilei etc. Or, conform art. 51 din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007, adunarea generală

extraordinară se convoacă de către consiliul societății sau de către administrator din proprie inițiativă, precum și la cererea scrisă a unuia ori mai multor asociați, care dețin cel puțin 10% din voturi ori a cenzorului.

Pe faptul convocării unei adunări generale extraordinare se emite obligatoriu o hotărîre, care potrivit art. 53 al. (1) a Legii nr. 135 din 14 iunie 2007, administratorul urmează să o expedieze obligatoriu fiecărui asociat, anexînd toată informația și documentele necesare.

Conform art. 54 al. (1) al aceleiași legi, hotărîrea privind convocarea adunării generale a asociaților se aduce la cunoștința fiecărui asociat prin scrisoare recomandată, expediată cu cel puțin 10 zile înainte de data ținerii adunării.

În partea dată însă, Moșoi Vladimir, în calitate de administrator a SRL „Continent-M” la acel moment, nu a înștiințat-o despre locul, data și ordinea zilei a adunărilor generale extraordinare din 11 martie 2013 și din 22 martie 2013.

Indică că la Camera înregistrării de Stat, concomitent cu cererea de introducere a modificărilor referitor la datele organului executiv a persoanei juridice, Moșoi Vladimir a anexat și niște copii a scrisorilor expediate pe numele reclamantei. Însă aceasta susține că astfel de scrisori nu a primit, deoarece au fost expediate pe o adresă necunoscută reclamantei din str. Sarmisegetusa 16 A mun. Chișinău.

Ba mai mult, în perioada decembrie 2012 - mai 2013 a locuit la sora ei, în or. Ialoveni str. Alexandru cel Bun 26 ap. 8, însă pe adresa dată reclamanta nu a primit nici o scrisoare.

A mai indicat că, procesele-verbale din 11 martie 2013 și din 22 martie 2013 au un conținut identic, or acest fapt atestă că au fost întocmite concomitent. Nu este clar din conținutul lor nici gradul legalității acestora, astfel se conturează o evidentă intenție dolosivă a fostului administrator în vederea excluderii reclamantei din calitatea ei de asociat, prin trucarea deciziei adunării generale.

Prin prisma art. 220 al. (1) și art. 228 al. (1) Cod civil, cere reclamanta recunoașterea nulității hotărîrilor adunării generale a SRL „Continent-M” expuse în procesele-verbale din 11 martie 2013 și din 22 martie 2013, prin care s-a decis demisia lui Moșoi Vladimir din funcția de administrator a întreprinderii și desemnarea lui Ciofu Vladimir în calitate de administrator nou.

Administratorul SRL „Continent-M” - Ciofu Valeriu și Moșoi Vladimir au depus cerere reconvențională împotriva lui Moșoi Larisa cu privire la revendicarea actelor de constituire, a ștampilei, documentelor contabile și de evidență a personalului.

În motivarea acțiunii au indicat că, Moșoi Vladimir din 22 ianuarie 1993 și pînă la 20 mai 2013 a fost asociat a SRL „Continent-M” cu o cotă-parte de 51% din capitalul statutar. Susține că toate documentele contabile și ștampila se păstrau la oficiul firmei aflat în mun. Chișinău șos. Hîncești 2 of. 2, la care avea acces și pîrîta.

Deoarece conform hotărîrii din 20 mai 2013 a fost numit un alt administrator a societății, Ciofu Vladimir, toate actele aferente întreprinderii urmau a fi transmise acestuia pentru continuarea activității acesteia. Însă, la data deplasării la sediul firmei, reclamantii au depistat lipsa documentelor de înregistrare a

societății, a ștampilei și documentelor contabile. Telefonînd-o pe Moșoi Larisa, aceasta a confirmat faptul că toate actele și ștampila societății se află la ea și nu le va restitui, deoarece le va folosi după propria dorință.

Pentru a evita întreprinderea cărorva acțiuni ilegale din partea pîrîtei cu actele în cauză și ștampila societății, cer reclamantii obligarea Larisei Moșoi de a transmite administratorului SRL „Continent-M” - Ciofu Vladimir documentele de înregistrare a firmei în cauză, a ștampilei, documentelor contabile, de evidență a personalului etc., pe care le deține ilegal, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 octombrie 2014, a fost respinsă acțiunea inițială și admisă cererea reconvențională, fiind obligată Moșoi Larisa de a restitui administratorului SRL „Continent-M” actele de constituire, a ștampilei, documentelor contabile și documentelor de evidență a personalului societății.

La 18 noiembrie 2014 Larisa Moșoi a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 octombrie 2014, prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de apel și admiterea acesteia în sensul declarat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, a fost respinsă cererea apelantei Moșoi Larisa privind repunerea în termen a cererii de apel și restituit apelul declarat de către Moșoi Larisa ca fiind depus în afara termenului legal.

La 21 mai 2015 Moșoi Larisa a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii judecătorești, admiterea cererii de repunere în termen a apelului declarat și admiterea acestuia. Avînd în vedere că încheierea instanței de apel a recepționat-o la 13 mai 2015, termenul de declarare a recursului urmează a fi calculat din această dată.

În motivarea recursului a indicat că, instanța i-a încălcat dreptul la apărare, fiindu-i astfel limitat dreptul de acces la justiție. Astfel, recurenta nu a fost asigurată la ședințele de judecată cu participarea unui interpret, aceasta fiind vorbitoare de limba rusă, or acest rol și l-a asumat fostul ei reprezentant, Procopii Viorel, care s-a constatat a fi în relații de cîrdășie cu intimatul. În circumstanțele date, avocatul ei nu i-a explicat termenul de declarare a apelului, din care cauză a și fost omis din motive întemeiate. Ba mai mult, Larisa Moșoi nu a primit personal hotărîrea primei instanțe.

Susține că și hotărîrea motivată a fost eliberată cu încălcarea termenului prevăzut de art. 236 al. (6) CPC, cu depășirea termenului de 15 zile de la data solicitării întocmirii hotărîrii integrale. Respectiv, aceasta a fost în imposibilitate de a indica în cererea de apel motivele de fapt și de drept pe marginea hotărîrii contestate.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care

urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin încheierea din 28 aprilie 2015, Curtea de Apel Chișinău a dispus respingerea cererii apelantei privind repunerea în termen a cererii de apel și a restituit apelul declarat de către Larisa Moșoi ca fiind depus în afara termenului legal.

La adoptarea acestei soluții, instanța de apel și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, care statuează că instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depusă în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Instanța de recurs reține că concluzia instanței de apel cu privire la declararea apelului de către Larisa Moșoi în afara termenului legal este justificată.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 al. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

După cum denotă actele dosarului, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău, prin care a fost respinsă acțiunea lui Moșoi Larisa și admisă cererea reconvențională a administratorului SRL „Continent-M”, Ciofu Valeriu, și Moșoi Vladimir, a fost emis și pronunțat la 09 octombrie 2014.

Prin urmare, termenul de declarare a apelului și-a început curgerea de la 10 octombrie 2014, ziua imediat următoare datei emiterii dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 10 noiembrie 2014 (avînd în vedere că ziua de 08 noiembrie 2014, ultima zi a termenului, era una nelucrătoare), aceasta fiind ultima zi de depunere a apelului.

În conformitate cu art. 113 al. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Contrar normelor procedurale enunțate, Moșoi Larisa a depus cererea de apel împotriva acestei hotărâri numai la 18 noiembrie 2014 (f.d. 117), respectiv cu încălcarea termenului prevăzut de art. 362 alin. (1) CPC.

Moșoi Larisa odată cu depunerea apelului împotriva hotărârii primei instanțe nu a făcut, prin probe incontestabile, dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege, or afirmarea recurenței precum că hotărîrea motivată a fost recepționată de avocatul acesteia abia la 17 noiembrie 2014, nu poate fi reținut de către instanța de recurs ca temei justificativ de repunere în termen a apelului, în cazul în care art. 362 alin. (1) CPC

prevede expres că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Ba mai mult, recurenta prin prisma art. 365 al. (1<sup>1</sup>) CPC, nu era lipsită de dreptul de a depune o cerere de apel suplimentară după data întocmirii hotărârii integrale.

Astfel, având cunoștință despre existența hotărârii contestate, recurenta trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Ham versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini actele procedurale în termenii prevăzuți de lege, fapt, însă, ignorat de aceasta, ce a generat omiterea neîntemeiată a termenului prescris la depunerea apelului.

Totodată, instanța de recurs reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămînerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărîrii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Nu pot fi reținute argumentele recurente precum că pricina a fost judecată cu încălcarea regulii privind limba de desfășurare a procesului, în situația în care aceasta nu a fost asigurată cu participarea unui interpret, or materialele cauzei atestă contrariul.

Astfel, din conținutul proceselor - verbale a ședințelor de judecată din prima instanță rezultă că la toate ședințele la care a participat Moșoi Larisa, a fost asigurată prezența interpretului (f.d. 82, 97,100), iar la ședințele cînd aceasta a lipsit, interesele ei erau reprezentate de avocatul Viorel Procopii.

Sunt irelevante și argumentele recurente precum că termenul de declarare a apelului a fost omis din cauza inacțiunilor avocatului ei Viorel Procopii, care a acționat în detrimentul intereselor acesteia, or prin prisma art. 75 al. (4) CPC, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Față de cele ce preced și avînd în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele invocate de către recurentă sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Moșoi Larisa.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Moșoi Larisa împotriva SRL „Continent-M”, Moșoi Vladimir cu privire la recunoașterea nulității hotărîrii

adunării generale a fondatorilor SRL „Continent-M” și la cererea reconvențională a administratorului SRL „Continent-M”, Ciofu Valeriu, și Moșoi Vladimir împotriva lui Moșoi Larisa cu privire la revendicarea actelor de constituire, a ștampilei, documentelor contabile și de evidență a personalului.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat